

indrømmede, hvad jeg berørte sidst, at man nemlig med Held i enkelte Tilfælde vil kunne benytte Bestemmelsen i Konkurslovens § 164, hvorefter Husbonden paa sit Ansvar skulde kunne rekvirere anholdt et bortløbet Lyende, som han havde Formodning om, vilde forlade Landet, eller som stod i Begreb med at gjøre det, saa at et saadant Lyende kunde komme sammen med Husbonden for Politiretten eller hos Forligsmægleren, hvorved det da kunde naas, at Forholdet blev endeligt afgjort. Naar Parterne komme sammen, vil det ogsaa meget ofte hende, at Husbonden let faar Lyendet til at gaa tilbage igjen, forsaavidt Husbonden sætter Pris derpaa, idet han nemlig vil staa lige overfor Lyendet som den, der kan estergive det Straffe- og Erstatningsansvaret, saafremt det vil vende tilbage i hans Tjeneste. Hvis man ikke bringer Lyendet til Stede, strax efter at det er løbet bort, og bringer det sammen med Husbonden, ere alle disse andre Midler, man her foreslaar, i Grundten forgjæves, thi den fornuftige Husbond vil helst undgaa at have alt det Bryderi, som deraf vil følge, idet han jo skal have to Politisager, en offentlig og en privat, om samme Sag og derfor vil lade Lyendet løbe. Seg tror, at Behandlingen af denne Sag har maattet bringe samtlige ærede Medlemmer det Resultat, at der er noget meget Indviklet og meget Uklart i hele dette Paategningsystem. Vi se, at Lovforlaget, saaledes som det foreligger, er blevet stærkt imødegaaet af den ærede Ordfører for Udvalget, vi se, at Udvalgets Mindretals Forslag atter er blevet stærkt imødegaaet af den høitærede Minister, og vi se endelig, at de to ærede Herrer, der have paataget sig at stille Mindretalsforlaget, ligeledes ere uenige om deres eget Forslag; men er det saa, turde det da ikke være det Næsteste at lade hele dette Paategningsystem hvile, indtil det stod klart for os Alle, hvad der vilde følge af det? Seg tror, at Størstedelen af de ærede Medlemmer heri Salen saa vel som den høitærede Justitsminister ville finde, at, naar de kunne faae Loven ud med de fem første Paragrafer, hvorved Fæstemandsinstitutionen er ordnet, saa vil der allerede derved være gjort et godt Skridt henimod Forbedringen af de nuværende Tilstande. Der vil da opnaas en Lov, med Hensyn til hvilken ikke blot begge Thing, men alle enkelte Medlemmer ere enige i den Erkjendelse, at det er en god Lov, men vedtages derimod ogsaa disse Paragrafer, udkommer der en Lov, med Hensyn til hvilken Størstedelen af Medlemmerne ere enige om at anse det som — for at bruge det allermildeste Udtryk — i høieste Grad tvivlsomt, om den paa nogen Maade vil føre til det Maal, den stiler efter. Seg vil altsaa — og jeg synes, at mine ærede Kolleger, det ærede 2det Medlem for 5te Kredts (Ogenbøll) og den ærede Ordfører, maatte i Følge deres Udtalelser kunne følge mig — til-

raade dem og alle Andre at stemme mod §§ 6, 7, 8 og 9.

Formanden: Det 2det Medlem for 5te Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Ogenbøll: Seg tillader mig blot at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at jo længer denne Sag debatteres, og jo flere Medlemmer man hører udtale sig, desto flere forskjellige Anskuelser kommer der frem. En har Noget at indvende mod et Punkt, en Anden har Noget at indvende imod et andet Punkt og saa fremdeles. Det er dog naturligvis navnlig om de tre berømte Paategningsparagrafer, at der høres forskjellige Anskuelser; vi hørte for at det ærede Medlem lige overfor (Schlegel), at ogsaa han havde Noget at indvende imod dem. Seg vil derfor for mit Vedkommende støtte det af den sidste ærede Taler (Selsen) fremsatte Forslag, som der dog vist var nogen Snorekethed ved, idet det gif ud paa, at man skulde stemme mod §§ 6, 7, 8 og 9. Det mener jeg ikke, man skal; jeg mener, at man skal kun stemme mod §§ 6, 7 og 8, som jeg med et Ord vil kalde Paategningsparagraferne, saa at man altsaa beholdt ikke blot § 5, men ogsaa § 9, der begge i og for sig uden Paategningsystemet ere meget brugbare. § 5 siger jo, at Enhver, som fæster et Lyende, der ham vitterligt ikke er loelig skilt fra sin forrige Husbond, skal straffes saaledes og saaledes, og man kan vistnok ganske roligt overlade det til Domstolene at afgjøre, hvorvidt den, der fæster et Lyende, har været vidende eller ikke om, at det ikke er loeligt skilt fra Husbonden. Seg vil gjøre Begyndelsen med at støtte det ærede Medlems Forslag, idet jeg tager mit Ændringsforslag tilbage, men jeg vil dog først tage en Forvaring. Seg vil spørge den høitærede Formand, om Afstemningen sker saaledes, at man først stemmer over § 6, saa over § 7 og derefter over § 8 eller med andre Ord om Afstemningen over § 6 gaar forud for Afstemningen over de følgende Paragrafer.

Formanden: Afstemningen over Paragraferne sker i den Orden, hvori de staa. § 6 vilde ikke være bleven afstemt, hvis der ikke i forrige Møde var fremkommet Forlangende derom fra et æret Medlem. — Seg veed ikke, om Noget optager det Ændringsforslag, som nu er taget tilbage, thi hvis ikke, er det bortfaldet (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Justitsministeren har Ordet.

Justitsministeren (DeLlemann): Seg skal tillade mig først at gjøre en Bemærkning angaaende det af den sidste ærede Taler omtalte Forslag, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Selsen), idet jeg antager, at det derved reiste Spørgsmaal nu vil trænge sig stærkest frem i For-